

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 34T/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116012267
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2116012267.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Ladislavom Révesom, v trestnej veci proti obžalovanému X. I., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 23.11.2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

X. I., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom H., adresa
na doručovanie H. T. XXX,

je v i n n ý, ž e

v období od decembra 2013 až doposiaľ, v mieste trvalého bydliska a ani inde na území Slovenskej republiky, si ako otec O. I., nar. XX.XX.XXXX a X. I., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky v Q., R. XX, riadne neplní vyživovaciu povinnosť na svoje deti, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 5C/516/2008 zo dňa 29.01.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp.zn. 9Co/113/2009 zo dňa 02.06.2009, právoplatného dňa 01.07.2009 tak, že je povinný prispievať na výživu syna O. v sume 116,-€ mesačne a na výživu dcéry X. v sume 100,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky O. F., čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 10.368,- €.

Obvinený, hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si vôbec neplnil, pričom obvinený v tomto období pracoval iba brigádne a nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu si stáleho pracovného pomeru s príjmom umožňujúcim mu plniť si vyživovaciu povinnosť,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods.2, § 51 ods.4 písm. d) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom vo výške 10.368,- Eur k rukám matky detí Andrei Černej, nar. 14.10.1971, trvale bytom: Nádražná 20, Leopoldov.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala na obvineného X. I. dňa XX.XX.XXXX obžalobu pod sp. zn. 1Pv 43/16/2207 zo dňa 21.12.2016 pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) a písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od decembra 2013 až doposiaľ, v mieste trvalého bydliska a ani inde na území Slovenskej republiky, si ako otec O. I., nar. XX.XX.XXXX a X. I., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky v Q., R. XX, riadne neplní vyživovaciu povinnosť na svoje deti, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 5C/516/2008 zo dňa 29.01.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp.zn. 9Co/113/2009 zo dňa 02.06.2009, právoplatného dňa 01.07.2009 tak, že je povinný prispievať na výživu syna O. v sume 116,- € mesačne a na výživu dcéry X. v sume 100,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky O. F., čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 7.776,- €, pričom obvinený sa tohto skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/106/2010 zo dňa 27.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp.zn. 6T 0/47/2013 dňa 21. 11.2013, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok.

Obvinený, hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si vôbec neplnil, pričom obvinený v tomto období pracoval iba brigádne a nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu si stáleho pracovného pomeru s príjmom umožňujúcim mu plniť si vyživovaciu povinnosť.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného X. I., svedkyne O. F., oboznámením listinných dôkazov, a to tabuľku neplatenia výživného z č.l. 121 - 123, rozsudok OS Piešťany, sp. zn. 5C/516/2008 z č.l. 27-33, rozsudok KS v Trnave, sp. zn. 9Co/113/2009 z č.l. 34-42, rozsudok OS Trnava, sp. zn. 1T/106/2010 z č.l. 43-49, správy z OS Piešťany z č.l. 50-58, uznesenie KS v Trnave, sp. zn. 6To/1/2011 z č.l. 59-61, uznesenie KS v Trnave, sp. zn. 6To/47/2013 z č.l. 62-63, uznesenie OS Piešťany, sp. zn. 6Er/3011/2009 z č.l. 64-65, zápisnicu o rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti EX 3882/2009 z č.l. 66-67, správu z OS Piešťany, sp. zn. 6Er/3011/2009 z č.l. 68, správu z exekútorského úradu z č.l. 69, rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany z č.l. 70-71, rodný list X. I. a O. I. z č.l. 72-73, potvrdenia o návšteve školy z č.l. 74, kontrolný preukaz nezamestnanej osoby z č.l. 75-76, príjmový pokladničný doklad č. 4233 z č.l. 77, odpis registra trestov na X. I. z č.l. 78, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR z č.l. 79, údaje zo systému REGOB z č.l. 80, správu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec z č.l. 81, správu zo Sociálnej poisťovne Trnava z č.l. 82-83, správu z Daňového úradu, kontaktné miesto Hlohovec z č.l. 84-97, uznesenie OS Piešťany, sp. zn. 5C/221/2011 z č.l. 153-154, potvrdenie o prijatí návrhu na začatie konania v právnej veci z č.l. 155, uznesenie KS v Trnave, sp. zn. 23Co/638/2015 z č.l. 156-157, uznesenie OS Piešťany, sp. zn. 5C/172/2009 z č.l. 158, uznesenie KS v Trnave, sp. zn. 23Co/5/2016 z č.l. 159-160, uznesenie OS Trnava, sp. zn. 11C/179/2015 z č.l. 161-162, aktualizovanú lustráciu v Registri priestupkov z č.l. 152, aktualizovaný odpis RT z č.l. 151 a ostatný spisový materiál.

Obžalovaný X. I. na hlavnom pojednávaní pred svojim výsluchom pred samosudcom po zákonom poučení učinil vyhlásenie, že sa cíti byť zo skutku nevinný.

Uviedol, že to, čo je uvedené v obžalobe je síce teoreticky správne, ale prakticky je to nepoužiteľné, pretože on sa necíti byť vinný za neplatenie výživného, nakoľko v tejto veci prebieha exekučné konanie na vymoženie výživného. V tomto konaní mu bol zexekúovaný všetok majetok, vydražený dom, a získané prostriedky vo výške 70.800,- Eur. V novembri tohto roku to bude 4 roky od úspešne vykonanej dražby a sama poškodená O.E. si spôsobuje, že prostriedky z tejto dražby neboli rozvrhovým pojednávaním vyplatené. Znamená to, že on osobne nemôžem za to, že výživné nie je vyplatené v plnej výške, ktoré by za normálnych okolností už dávno malo byť vyplatené. Konanie matky detí je úmyselné, s cieľom vystaviť ho trestnému stíhaniu a vôbec jej nejde o vyplatenie výživného. Ona sa necháva zastupovať osobou, ktorá nemôže toto zastupovanie vykonávať. Podával si dva krát žiadosť o zníženie výživného na OS Piešťany, ktoré mu bolo podľa jeho názoru nedôvodne zamietnuté. Z tých vymožených peňazí je tam dostatok prostriedkov. Z tých 70.800 Euro sa bude najskôr uplatňovať pohľadávka banky na základe ktorej bol získaný úver a vyplatená nehnuteľnosť a následne bude prednostná pohľadávka vyplatená na výživnom v plnej výške + aj trovy exekútora, čo sa týka výživného. Sú tam ešte dve pohľadávky zo stavebnej sporiteľne, jedna už bola zamietnutá okresným súdom aj krajským súdom a zostane tam aj nejakých 10.000 Euro.

Ďalej uviedol, že k dobrovoľnej úhrade výživného z jeho strany nedošlo preto, že mu vzali všetok majetok, spravili z neho bezdomovca, pracoval na dohody, teraz má trvalý pracovný pomer, práci sa nevyhýba. Od 21.06.2017 je zamestnaný na riadny trvalý pracovný pomer, je to v tej istej firme kde doposiaľ pracoval na dohodu, firma sa volá NICOSTAV, C. J., A.. V tejto firme má štvrťinový príjem, myslí si, že je tam písané nejakých 100 Euro. Na brigádach predtým zarobil mesačne okolo 50 Eur, bolo to cca 10 hodín mesačne, je to jeho jediný príjem, z toho žije. V súčasnosti je ženatý, nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť, manželka zarába dostatok peňazí, pracuje ako zdravotná sestra s príjmom okolo 750 Eur, má /jeho manželka/ nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve v ktorej spoločne bývajú. Pokiaľ ide o jeho vzdelanie, má ukončené gymnázium s maturitou, pracoval v ZVJS, potom robil skladníkov, pomocných pracovníkov, šoférov, pomocných pracovníkov na stavbe, tam je aj doteraz. Pracovný pomer v ZVJS mu bol ukončený dohodou v roku 2008, poberal vtedy po dobu 3 rokov výsluhový príspevok vo výške 57 Euro z ktorého mu exekútor sťahal na výživné. Za celú dobu nezamestnanosti 7 rokov mu ÚPSVa R, kde bol evidovaný, nedokázal ponúknuť adekvátnu prácu, preto pracoval brigádnicke.

Pokiaľ ide o platenie resp. neplatenie výživného na svoje maloleté deti v súčasnej dobe, k tomuto obžalovaný uviedol, že nemá dôvod platiť výživné, nakoľko mu je zadržovaný v exekúcii majetok, z ktorého po výťažku bude dostatok peňazí na jeho zaplatenie. Pokiaľ ide o jeho deti je toho názoru, že tieto môžu žiť z náhradného výživného. Nie je si vedomý, že by neplatením výživného páchal nejakú trestnú činnosť.

Svedkyňa O. F. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení k veci uviedla, že od decembra 2013 do decembra roku 2017 nedostala na deti žiadne výživné. Tabuľka bola podaná do augusta a od augusta tohto roku, pribudlo ďalších 5 mesiacov a ani za týchto 5 mesiacov nedostala na deti žiadne peniaze, obžalovaný sa o deti nezaujíma, nie sú v žiadnom kontakte, hoci obžalovaný vie, kde bývajú, má možnosť ich kontaktovať. Nekontaktuje ich ani na sviatky, ani na meniny, narodeniny, nezaujíma sa o nich ani osobne, ani písomne. Aj počas spoločného spolužitia mu liezli deti na nervy, ubližoval im psychicky aj fyzicky. Pokiaľ ide o výživu detí svedkyňa uviedla, že výživu zabezpečuje sama a tiež poberá na deti aj náhradné výživné.

Na otázku obžalovaného, prečo nedochádza k styku medzi ním a deťmi, a to ani na základe výkonu rozhodnutia z roku 2011 svedkyňa uviedla, že od roku 2012 maloleté deti po incidente, čo urobil obžalovaný, nechceli s ním odísť. Obžalovaný vybil jej sestru, urážal ich a deti s ním nechceli odísť, ani syn, ani dcéra, riešilo sa to na polícií. Od vtedy ju menovaný nekontaktoval, neprejavil žiadny záujem.

Na sociálnom úrade bola predvolaná s deťmi, nevie, či bol nejaký podnet ohľadom obžalovaného, vypočúvali tam deti, prečo s ním nechcú ísť ona nebola pri ich výpovedi, boli aj samé vypočúvané, aj pri nej. Na súde jej bolo povedané, kde mu určili, ako mu mám dávať deti, kde on nebol prítomný, že násilím deti nemôžu odísť, keď nebudú chcieť. Ona ich nachystala, ale dcéra nechcela odísť, dostala panický strach.

Skutočnosti ohľadne protiprávneho konania obžalovaného vyplývajú i z výpisu ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 79 , pričom je zrejmé, že v mesiaci jún 2012 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, keď v jednom prípade vulgárne nadával O. F., S. F., I. F., a tiež mal fyzicky napadnúť S. F., za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30 Eur.

Obžalovaný sa vyjadril k výpovedi svedkyne v tom smere, že počas celého tohto obdobia, matka minimálne 5 krát zmenila adresu trvalého pobytu. Žiadnym spôsobom mu nedoručila oznámenie tejto zmeny, ani miesto, kde si môže deti preberať. OS Piešťany v tomto konaní vyzval matku detí na dobrovoľné plnenie, v súvislosti s tým ju vyzval na oznámenie adresy trvalého pobytu maloletých, hoci matka detí dobre vie, kde sa zdržiava, kde si preberá poštu, do dnešného dňa mu na pokyn súdu toto oznámenie neposlala. Čo sa týka rozhodnutia stretávania styku s deťmi, rozhodnutie je právoplatné, vie aké sú tam podmienky. K vyjadreniu svedkyne, že by týral deti, to pravda nie je, nakoľko bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. H., ktorý jasne preukázal a to hlavne v konaní na určenie styku s deťmi, že matka detí negatívne vplýva na vývoj detí, snaží sa deti presvedčať, že otca sa boja a bolo preukázané, že je tam vysoké skóre IŽI ohľadom tohto styku.

Pokiaľ ide o neplatenie výživného, obžalovaný uviedol, že všetko dlžné výživné je uložené u exekútora, ktorého nevyplatenie si spôsobuje matka detí sama totožnými prietahmi v konaniach, ktoré sú vedené proti nemu a to zastupovaním osobu, ktorá zo zákona zastupovať nemôže. Žiadal preto, aby dokumenty, ktoré predkladá boli súčasťou spisu, nakoľko dokazujú úmyselné konanie matky. Vyplatenie výživné od exekútora veľmi záleží na tej skutočnosti, že matka detí sa opakovane dáva procesne nespôsobilým spôsobom zastupovať v civilných konaniach o čom predkladám uznesenia pod sp. zn. 5C/172/2009, 23Co/638/2015, 11C/179/2015, 23Co/5/2016. Ďalej k veci uviedol, že vo veci konania vyporiadania BSM, ktoré súd nariadil na deň 14.12.2017, bude rozhodnuté, že matka detí bude povinná mu vyplatiť určitú sumu. Z tohto dôvodu nemá dôvod platiť výživné, nakoľko je so svedkyňou v civilných sporoch o zaplatenie súm, ktoré bude podľa jeho názoru svedkyňa zaviazaná jemu uhradiť, preto nemá dôvod platiť výživné.

Skutkový stav bol ďalej preukázaný aj listinnými dôkazmi, a to najmä rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 5C/516/2008 zo dňa 29.01.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp.zn. 9Co/113/2009 zo dňa 02.06.2009, právoplatného dňa 01.07.2009 z ktorého vyplýva, že je obžalovaný povinný prispievať na výživu syna O. v sume 116,-€ mesačne a na výživu dcéry X. v sume 100,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky O. F..

V tomto smere je potrebné uviesť, že súd v danom prípade vychádzal z aktuálneho skutkového stavu , nakoľko ide o pokračovací a trváci trestný čin s prvkami hromadného trestného činu s tým, že tento trestný čin je dokončený až dokonaním posledného útoku, teda vyhlásením odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, z čoho vyplýva , že v danom prípade je potrebné postupovať v súlade s konečným skutkovým stavom správne zisteným a aktualizovaným v čase jeho rozhodnutia (v tejto súvislosti viď napr. uznesenie NS SR pod sp. zn. 4Tdo 76/2013).

Teda v čase rozhodovania súd vychádzal najmä z rozsudku Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 5C/516/2008 zo dňa 29.01.2009 ako i rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/113/2009 zo dňa 02.06.2009, právoplatného dňa 01.07.2009, z ktorých (rozhodnutí) je zrejmý rozsah vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletým deťom, a kde sú podrobne rozvedené skutočnosti, týkajúce sa osobných a majetkových pomerov obžalovaného ako i iné podstatné skutočnosti ktoré majú v danom smere význam. V týchto rozhodnutiach je jednoznačne skonštatované, že „ nie je žiaden dôvod k tomu, aby sa u otca detí nevychádzalo zo skutočných a reálnych zárobkových možností a schopností otca detí. Skutočnosť, že otec detí v súčasnosti nemá príjem (ktorý zodpovedá plateniu výživného) nie je možné v konaní zohľadniť, pretože o prácu prišiel vlastným zavinením a bezdôvodným konaním, nevynaložil žiadne potrebné úsilie preto, aby si tento príjem zabezpečil, k zadovažovaniu príjmu sa stavia apaticky a ľahostajne. Tieto skutočnosti, ktoré sú v neprospech maloletých detí, nie je možné objektívne posúdiť

ako fakty zbavujúce otca zo zákona vyplývajúcej, i bez toho danej prirodzenej ľudskej a rodičovskej vyživovacej povinnosti.“

Rovnako súd vychádzal aj z ostatných vo veci vykonaných dôkazov, a to najmä z rodných listov detí, tabuľky vyčíslenia výživného, ako i ostatných listinných dôkazov, z ktorých je zrejmá výška zameškaného výživného, ktorá činila ku dňu rozhodnutia súdu sumu 10.368 Eur, ktorá predstavuje nezaplatených 48 mesiacov od mesiaca december 2013 do mesiaca november / vrátane/ 2017, t.j. 48 x 216 Eur.

Pokiaľ si matka detí započítala /v rámci písomnej tabuľky neuhradeného výživného/ na výživnom sumu 219,75 Eur, ktorú je povinná uhradiť obžalovanému na základe uznesenia OS Trnava pod sp. zn. 11C/179/2015 zo dňa 21.04.2016 (č.l. 125), týkajúce sa civilného konania o zaplatenie sumy medzi navrhovateľom X. I. a odporkyňou O. F., v tomto smere je potrebné uviesť, že výživné je osobným právom dieťaťa, je neprevoditeľné a nezapočítateľné na iné pohľadávky a vzhľadom na to, že maloleté dieťa nie je schopné zabezpečiť si z výživného svoje osobné potreby, je rodič, ktorému je maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, oprávnený preberať za dieťa výživné od povinného a zabezpečiť z neho potreby dieťaťa, pričom výživné na maloletých sa uhrádza do rúk matky detí, čo je len platobné miesto, a preto podľa názoru súdu, nie je možné vzájomné pohľadávky medzi matkou detí a otcom dieťaťa týmto spôsobom započítať.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že doposiaľ neuhradil, resp. neuhrádza výživné na svoje deti z dôvodu, že doposiaľ nie je ukončené exekučné konanie týkajúce sa vyporiadania BSM medzi ním a exmanželkou / z ktorého bude vyplatené dlžné výživné/, a preto nedisponuje finančnými prostriedkami, ktoré sú potrebné na zabezpečenie výživy detí, má súd za potrebné uviesť nasledovné:

Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa; nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti.

Povinný (v danom prípade obžalovaný) je povinný plniť výživné na deti riadne a včas, t. j. formou pravidelných opakujúcich sa sumách splatných vždy mesiac dopredu do rúk osoby, ktorej dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti, ktorá je teda platobným miestom.

Výživné sa platí k rukám oprávnenej osoby (v prípade maloletých detí sa výživné platí k rukám rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa resp. deti zverené do výchovy a opatery, t.j. do osobnej starostlivosti). V danom prípade sú maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky.

Skutočnosť, že je obžalovaný dlhodobo v civilnom spore o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s matkou detí, ku ktorej rukám je povinný platiť výživné nič nemení na tom, že je aj naďalej povinný plniť výživné na deti riadne a včas, t. j. formou pravidelných opakujúcich sa sumách, aby bola dostatočne a včas zabezpečená ich výživa zo strany rodiča, ktorému deti neboli zverené do osobnej starostlivosti.

Z tohto dôvodu preto súd nevidel potrebu hlbšie skúmať obsah návrhov obžalovaného na doplnenie dokazovania vo veci o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a preto jeho návrhy v tomto rozsahu odmietol.

V danej súvislosti má súd taktiež za potrebné uviesť, že povinnosťou rodiča, ktorému deti nie sú zverené do osobnej starostlivosti, je nielen prispievať na ich výživu, ale ich riadne aj užiť, starať sa o ich výchovu, navštevovať ich a to aj na úkor svojich vlastných potrieb a neprenehávať ich výživu len na matku, pričom je súd toho názoru, že obžalovaný svojím laxným správaním sa k týmto povinnostiam nepreukazuje žiadnu výraznú snahu o to, aby si vylepšil vzťahy so svojimi deťmi postupným aktívnym konaním /či už osobným, alebo písomným stykom/ resp. formou odborného poradenstva v tejto oblasti.

Rovnako je potrebné uviesť, a to i s poukazom na námietky obžalovaného ohľadom jeho nízkeho príjmu, že obžalovaný má s ohľadom na svoj vek a zdravotnú spôsobilosť rôzne možnosti pracovného uplatnenia, nakoľko žije v oblasti Slovenska, kde je vysoká miera uplatnenia na trhu práce, a kde je jedna z najnižších mier nezamestnanosti v súvislosti s najväčšou koncentráciou pracovných miest v súkromnom ako i štátnom sektore. Súd nevzhladol žiadnu prekážku, pre ktorú by sa obžalovaný neuplatnil na trhu práce s možnosťou zamestnať sa i za vyššiu mzdu, akú vo svojej výpovedi uvádza / cca 100 Eur/.

Na základe takto zistených skutočností potom súd nemal pochyb čo do zistenia skutočného stavu a konanie obžalovaného kvalifikoval / na rozdiel od podanej obžaloby/ ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, nakoľko mal jednoznačne preukázané, a to jak zo samotnej výpovede obžalovaného (ktorý v podstate potvrdil výšku nezaplateného výživného), tak i z výpovede svedkyne O. F., ako aj z ostatných vykonaných listinných dôkazov, z rodných listov, z ktorých vyplýva otcovstvo obžalovaného, že tento najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoje dve maloleté deti a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Objektom trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona je nárok na výživu, plynúci z § 62 a nasl. zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. (ZoR).

Trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) a písm. c) Trestného zákona / tak ako bol predmetný skutok právne kvalifikovaný v obžalobe OP Trnava/, je dokonaný naplnením jeho zákonných znakov, t.j. okamihom, keď páchatel tri mesiace v období dvoch rokov neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného čo aj zneohľadnenosti (§ 207 ods. 1 Trestného zákona) a okamihom spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, je moment udržania protiprávneho stavu po dobu dlhšiu ako 24 mesiacov. Recidívou v posledných 24 mesiacoch sa rozumie odsúdenie za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 pred spáchaním trestného činu, pokiaľ rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Podmienka predchádzajúceho odsúdenia pre naplnenie kvalifikačného znaku podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, však podľa názoru súdu v prejednávanej veci splnená nie je, a to v dôsledku účinkov zahľadania rozsudku Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T/106/2010 zo dňa 27.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 6To/47/2013 zo dňa 21.11.2013, pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol obžalovanému X. I. uložený trest odňatia slobody v trvaní 5/päť/ mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1/jedného/ roka, a to do 21.11.2014. Z odpisu RT totiž vyplýva, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe /dátum neuvedený/ podľa § 50 ods.6 Tr. zák. osvedčil, pričom na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Táto skutočnosť vyplýva i zo správy OS Piešťany / č.l. 54/ z ktorej je zrejmé, že obžalovaný sa osvedčí / v prípade, ak nebude medzičasom právoplatne odsúdený/ v predmetnej veci zo zákona dňa 22.11.2016.

Na základe takto zistených skutočností potom súd konanie obžalovaného právne kvalifikoval na rozdiel od podanej obžaloby OP Trnava ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný X. I. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, pričom sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z mesta bydliska nie je bližšie hodnotený, pričom priestupkovo bol prejednávaný doposiaľ štyrikrát, z toho trikrát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu v roku 2012, keď úmyselne narúšal občianske spolunažívanie iným hrubým správaním.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, je prečinom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje súdu uložiť trest odňatia slobody na jeden až päť rokov. Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako

pomer vyrovnaný, t.j. 0:0 (po nezistení žiadnej poľahčujúcej ani žiadnej priťažujúcej okolnosti), preto súd ukladal trest v neupravenej trestnej sadzbe odňatia slobody od jedného roka do piatich rokov.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa súd pritom riadil zásadami uvedenými v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona pričom hodnotil i osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy berúc do úvahy teda všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmeru trestu preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere 16 /šestnásť /mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 /dvadsaťštyri/ mesiacov, ktorý /trest/ je podľa názoru súdu vzhľadom na doterajší spôsob života obžalovaného dostatočný na jeho nápravu, pričom prihliadal na potrebu ochrany spoločnosti pred opakovaním obdobného konania zo strany odsúdeného a zabezpečenie dostatočného obdobia na dosiahnutie prevýchovy páchatel'a.

Súd aj po prihliadnutí na dĺžku doby trvania trestnej činnosti a na rozsah zameškaného výživného považoval za primerané stanovenie skúšobnej doby v uvedenom rozsahu za predpokladu súčasného uloženia povinnosti obžalovaného zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné predvídanej ust. § 50 ods. 2 Tr. zákona a § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zákona, pričom priamy výkon tohto trestu odňatia slobody / teda uloženie represívneho trestu/ nepovažoval na ochranu spoločnosti a na dosiahnutie účelu trestu za nevyhnutný.

Takto uložený trest považuje súd za zákonný a primeraný k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, k možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovaného, ako i v súlade s požiadavkami jak generálnej, tak i individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Trnava . Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.